

[Arnth Jensen.]

ikke er helt ene om den betragtning, ser jeg af „Vor Stand“ for 30. september 1949, hvor man rent ud skriver, at når valg er under ventilation, vises der erfaringsmæssigt tjenestemændene større hensyn. Jeg ved ikke, om det er møntet på den højtærede finansminister . . . (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Nej, det er det ikke!). Nej, det kan det vel ikke være, for den højtærede finansminister drømte jo ikke dengang om, at der var valg i luften. Jeg ved ikke rigtig, hvad „Vor Stand“ mener med det, men i hvert fald slår man fast, at sådan kan det være, men sådan burde det ikke være. Man må tage de hensyn, som nu engang skal tages i samfundet.

Kronedevalueringen i efteråret vil jo nok føre med sig, at pristallet stiger, og den portion reguleringstillæg, som nu er givet, bliver da fuldt berettiget efter pristalsordningen. Men dette kunne man ikke vide den 12. september, da finansministeren havde forhandlinger om sagen. Befolkningen må nødigt få det indtryk, at en pristalsordning i tjenestemandsløven kun skal bruges, når pristallet går opad; man må tage konsekvenserne af det, som nu engang var meningen med loven.

Jeg indrømmer, at forholdene har ændret sig, og udfra den betragtning, jeg her har gjort gældende, kan også vi give tilslutning til lovforslaget. Det er muligt, at der er et eller andet, vi kan tale om i lønningsudvalget. Jeg vil gerne have lidt mere klaring på, hvad det er for honorarer o. s. v. — jeg er ikke fuldtud klar over det —, men det er som sagt et detailspørgsmål, som vi kan få klaret i udvalget. I det store og hele kan vi give tilslutning til lovforslagets gennemførelse.

Karl Olsen: Jeg skal ikke holde nogen lang tale i anledning af dette lovforslag, men skal blot henvise til det standpunkt, jeg på mit partis vegne gav udtryk for, da vi for et års tid siden behandlede et lovforslag om midlertidige løntillæg.

Mit parti kan tiltræde den trufne aftale om, at tjenestemændene trods nedgangen i pristallet pr. 1. juli beholder den 24. reguleringsportion. Vi kan tiltræde, at det midlertidige løntillæg forlænges for det kommende kalenderår, men vi fastholder vort principielle synspunkt fra forhandlingerne her i tinget, da vi første gang behandlede et lignende lovforslag. Det er vor opfattelse, at det midlertidige løntillæg, bestående af 2½ portioners reguleringstillæg, betyder en yderligere nivellering af tjenestemandsløn-

ningerne, og det var denne nivellering, vi fra vor side vendte os imod, da vi sidst behandlede denne sag. Vi stillede dengang i udvalget forslag om at erstatte de 2½ portioner reguleringstillæg med et 10 pct.s tillæg over grundløn og almindeligt pensionsgivende tillæg, men kunne ikke samle tilslutning til tanken. Vi ønsker ved denne lejlighed, som jeg sagde, at fastholde det standpunkt, vi indtog sidst, og vi ønsker at stille dette forslag igen. Vort forslag om en sådan omdannelse af det midlertidige tillæg har altså intet med devalueringen at gøre og den situation, der er skabt herefter for tjenestemændene. Vort standpunkt er blot det, som vi hele tiden har haft, og som vi altså nu fører frem igen og fastholder. Vi vil altså i udvalget søge at arbejde herfor og til anden behandling stille ændringsforslag efter de retningslinier, jeg her har angivet.

Vi hilser med tilfredshed, at den højtærede finansminister i det foreliggende lovforslag har bøjet sig for den kritik, der så stærkt kom frem her i tinget under behandlingen sidste år, vedrørende pensionisternes stilling. Dengang gav lovforslaget pensionisterne 50 pct., og nu foreslår ministeren denne procent forhøjet til 70. Vi foreslog den gang, at pensionisterne skulle behandles på lige fod med de aktive tjenestemænd, men stillede subsidært forslag om de 70 pct., som altså er knæsat i det foreliggende lovforslag. Det glæder os, at den højtærede finansminister har taget hensyn til den meget stærke kritik, der blev fremført, ikke alene fra vor, men også fra anden side for et år siden. Det ville selvfølgelig være interessant at høre, hvormed den højtærede finansminister begrundede dette ændrede standpunkt. Jeg kan altså kun udtrykke min tilfredshed, men i erindring om den højtærede ministers meget skarpe ord under debatten dengang ville det som sagt være interessant at høre, hvad der har ført til hans ændrede vurdering.

Fra konservativ side har vi ved flere lejligheder kritiseret statens lønpolitik. Vort parti har helt og fuldt kunnet deltage i arbejdet for at forbedre de lavere tjenestemandsgruppers kår. Vi har hele tiden arbejdet for at sikre alle tjenestemænd eksistensminimum for en almindelig borgerlig tilværelse. Men når det var nået, har vi sat al vor styrke ind på at skabe en aflønning på hvert enkelt trin af lønskalaen, der svarede til det ansvar og den uddannelse, man krævede, og vi har hele tiden vendt os mod den tanke, at det for at forbedre de lavere løngruppers kår absolut skulle være nødvendigt tilsvarende at forringe kårene for